

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5012/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Урош Матић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јаблановић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7531/18 од 17.09.2019. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7531/18 од 17.09.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 852/17 од 11.07.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да тужени није носилац станарског права, односно права трајног закупа на породичној стамбеној згради бр. .. у ул. ... у ..., постојећој на кп.бр. ..., уписана у ЛН ..., КО Ставом другим изреке обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 52.425,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7531/18 од 17.09.2019. године, жалба тужилаца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиоци су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца недозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради утврђења права трајног закупа на стамбеном објекту поднета је 03.07.2017. године, а вредност предмета спора означена је у тужби

износом од 5.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а у коме је вредност предмета спора означена износом који не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, то Врховни касациони суд налази да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић